

Historie a současnost obce Slatina

JAN BÁREK * STANISLAVA BÁRKOVÁ * VLASTA BÁRKOVÁ * ALBÍN BUREŠ *
PAVLA BUREŠOVÁ * ZDENKA ČAPKOVÁ * RADOUŠ DOLEŽAL * ANDELA DOLE-
ŽALOVÁ * ANNA DOLEŽALOVÁ * JIŘÍ DOSPIVA * MARCELA DOSPIVOVÁ *
JOSEFA DWORSCHAKOVÁ * MARIE FITZOVÁ * JAN GREGOR * JIŘÍ GRE-
GOR ST. * JIŘÍ GREGOR ML. * MARIE GREGOROVÁ * ZUZANA GREGOROVÁ *
JAN HAVLÍČEK * KAREL HAVLÍČEK * PAVEL HONZÁK ST. * PAVEL
HONZÁK ML. * PETR HONZÁK * MARIE HONZÁKOVÁ * JOSEF JACHAN ST. *
JOSEF JACHAN ML. * MILAN JACHAN * MARTA JACHANOVÁ * JAROSLAV
JANIČEK * JOSEF JANIČEK * ELIŠKA JANIČKOVÁ * BOHUMIL KADERKA *
DAVID KADERKA * MILAN KADERKA * ROSTISLAV KADERKA * VÁCLAV KA-
DERKA * KATEŘINA KADERKOVÁ * MAGDALÉNA KADERKOVÁ * MARTA KADER-
KOVÁ * PAVLÍNA KADERKOVÁ * PETRA KADERKOVÁ * VĚRA KADERKOVÁ *
PETR KAŠPAR * JITKA KAŠPAROVÁ * LADISLAV KLEGER * ONDŘEJ KLE-
GER * IRENA KLEGEROVÁ * LENKA KLEGEROVÁ * MARIE KLEGEROVÁ *
FRANTIŠEK KNODL ST. * FRANTIŠEK KNODL ML. * MARTIN KNODL * HE-
LENA KNODLOVÁ * JIŘÍ KOBYLKA * MARIE KOBYLKOVÁ * MILOSLAVA
KORCOVÁ * DAVID KOREC * JAKUB KOREC * JAROSLAV KOREC * BOŘI-
VOJ KOZELEK * ETELA KŘIVINKOVÁ * HERBERT LANG * JOSEF LANG *
LEONHARD LANG * BLANKA LANGOVÁ * KATEŘINA LANGOVÁ * LUDMILA
LANGOVÁ * MARIE LANGOVÁ * MICHAELA LANGOVÁ * RUDOLF LEINWEBER *
MARIE MULLEROVÁ * ZDENKA NÁDVORNÍKOVÁ * JAROSLAV PETR ST. *
JAROSLAV PETR ML. * MICHAL PETR * JARMILA PETROVÁ * VĚRA PETRO-
VÁ * ZUZANA PETROVÁ * JOSEF RICHTR * LUBOŠ RICHTR * ONDŘEJ
RICHTR * RADEK RICHTR * IVETA RICHTROVÁ * LUDMILA RICHTROVÁ *
VĚRA RICHTROVÁ * PETR STEJSKAL * ROMAN STEJSKAL * JANA STEJSKA-
LOVÁ ST. * JANA STEJSKALOVÁ ML. * LUCIE STEJSKALOVÁ * MARTINA
STEJSKALOVÁ * ZDENKA STEJSKALOVÁ * STANISLAV SÝKORA * MIROSLA-
VA SÝKOROVÁ * MARKÉTA ŠVANCAROVÁ * ALFRED TIHON * JOSEF TIHON *
MICHAL TIHON * RŮŽENA TIHONOVÁ * VERONIKA TIHONOVÁ * ZDENKA TI-
HONOVÁ * LADISLAV VAŠÍČEK * JAROSLAV VYKYDAL * LUKÁŠ VYKYDAL *
MICHAL VYKYDAL * LENKA VYKYDALOVÁ * HERBERT WILDER * LIBUŠE
WILDEROVÁ * HUBERT ŽIŽKA * LYDIE ŽIŽKOVÁ

"Nemůžeš si stanovit délku života,
ale můžeš mu dát šířku a hloubku.
Nemůžeš si určit rysy svého obličeje,
ale můžeš ovládat jeho výraz.
Nemůžeš řídit přístup druhých
k jejich příležitostem,
ale můžeš se chopit svých vlastních ...
Proč si dělat starosti s věcmi,
na které nemáš vliv?
Věnuj se těm věcem,
které ovlivnit můžeš."

/M.J.Taylorová/

Vážení občané,

konec roku 1999 se nezadržitelně blíží a je již takovým tradičním zvykem - ohlédnout se za událostmi celého roku. Tak trošku zapřemýšlet, jaký ten rok vlastně byl, co nám přinesl ... nebo naopak. A právě proto jsme pro vás letos připravili takové (možná) trošku větší ohlednutí za událostmi několika uplynulých desítek let. Je třeba říci, že bychom tak nemohli učinit, kdybychom neměli k dispozici staré kroniky. Avšak hlavním zdrojem informací pro nás byly zápisky a záznamy p.Kopřivy, slatinského kronikáře. Věřte, že bylo skutečně obtížné vybrat jen to nejdůležitější a nejzajímavější, neboť tyto materiály jsou velmi obsáhlé (je skutečně velká škoda, že po roce 1976 nebyla slatinská kronika vedena). Nicméně věříme, že vás tato "procházka minulostí" alespoň trošku potěší ...

OU Slatina

Slatina, Prosinec 1999

Obec Slatina je slovanského původu. Svědčí o tom nejen její jméno, které zůstalo nedotčeno i za pozdější germanizace obce, ale i způsob její výstavby. Její starší jižní část je stavěna kruhovitě kolem návsi po staroslovanském způsobu. Další důvod pro českou minulost obce je, že ve starší části obce mají usedlosti velké zahrady. V některém případě jsou přímo zahradou obklopeny (např. usedlost čp. 11).

Severní část obce byla utvořena mnohem později a organizovaně. Domky jsou stavěny vedle sebe po dvou stranách cesty vedoucí středem osady. Domky jsou stavěny na pásech půdy se zahrádkami v pozadí se stejně širokými jako budovy. To nasvědčuje tomu, že pro ně byly vytvořeny dílce a byly přidělovány novým majitelům. Domky byly většinou bez polí.

O vzniku jména SLATINA jsou různé dohady. Ten nejpravděpodobnější bude asi ten, že obec má ve svém středu i v okolí vlhkou půdu s četnými močidly a prameny. Druhý dohad udává název dle údajného majitele dvora jménem Zlatina. Jeho existence však není doložena žádnými listinami či doklady.

A nyní něco z "dávné" minulosti ...

Musíme začít od roku 1170. Tehdy (za vlády Přemyslovců) byla Morava připojena k Čechám a pomezí pralesy pozbyly svého obranného určení. Byly to korunní statky, které král prostřednictvím svých zástupců dával v léno hlavně církevním institucím. Tak byla roku 1170 olomouckým knížetem Bedřichem dána olomouckému biskupství v léno krajina ležící na levém břehu Zvitawy (Svitavy) při jejím horním toku. Toto území zahrnovalo ještě pruh území jižně a východně od Březové. Podle soupisu biskupských lén ze 14. století vedla východní hranice tohoto území od statku letovického na Kochov, Novičí a Svárov, který rozdělovala na dvě poloviny, dále pokračovala na Bezděčí, zahrnovala i Roubaninu, Korbelovu Lhotu a Březinku, tím ovšem i Slatinu a pokračovala dále na Želivsko. Toto popsané seskupení se nazývalo "Malé panství". Důkazem je les v Korbelové Lhotě dodnes zvaný "Manský". Tento a také lesy v Roubanině náležely k olomouckému biskupství do roku 1951, kdy došlo k zestátnění.

Premonstráckému klášteru v Litomyšli byla dána v léno krajina na pravém břehu Zvitawy. Po sporu o hranice léna mezi klášterem a biskupstvím v roce 1256 došlo k narovnání a olomoucké biskupství dostalo ještě část území i na pravém břehu řeky.

V roce 1573 byla Slatina součástí biskupského léna želivského v obvodu svitavském. V tomto roce přijal toto léno Jan Hejtmánek z Mladkova. V té době mělo Jevíčko (podle třímílového práva) právo vybírat ve Slatině mýto. Vedla tudy totiž stará obchodní cesta z Brna přes Vanovice, Letovice, Červenou a Slatinu do Moravské Třebové. (Jedinými "upomínkami" na tuto cestu jsou budovy stojících zájezdních hostinců, ovšem v nové úpravě. Byly to hostince: Havírna u Letovic, na Chlumské, na Roubanské, na Červené čp. 7 /tehdy zvané "Rote Wirthaus"/ a ve Slatině patrně č. 19. Z těchto hospod je v provozu již jen hostinec "Na Havírně"). Zmíněné cesty se tedy dělily a jelikož se formani nemohli jinudy Slatině vyhnout, mělo Jevíčko z mýta značný příjem. Tzv. mýtní domek s mýtním kolečkem stával na návsi ve Slatině.

Toto mýto však bylo příčinou mnohých sporů mezi držitelem třebovského panství Ladislavem z Boskovic a Jevíčkem. Mýto totiž stálo na jeho pozemku a on chtěl vybírat pro sebe. Spor však prohrál, ale ve výběru mýta se pokračovalo. Poslední spor o mýto vznikl mezi Vaňkem z Cimburka, který přes Slatinu dopravoval mnoho zbo-

ží z Letovic na hrad Cimburk a odpíral placení mýta jak jevíčskému, tak i třebovskému pánu. Tento spor vyhráli opět jevíčští, což rozlobilo třebovského pána natolik, že v roce 1489 zřídil ve Slatině rybník a mýto i s cestou zatopil vodou. Díky tomu opět vznikl spor a on byl nakonec nucen zatopenou cestu uvolnit. Mýto ve Slatině však jevíčským nedovolil. Jevíčští se proto obrátili se stížností v roce 1561 na hraběte z Vrba pána v Letovicích, kam mezi tím Slatina patřila a žádali o povolení k postavení mýta. Ten jim však nevyhověl, neboť mezitím přešla osada Roubanina do majetku Žalkovských pánů v Jevíčku, nové mýto bylo tedy postaveno v Roubanině.

Ještě v roce 1581 byla Slatina úplně česká. Avšak již v roce 1625 bylo nařízeno používání němčiny jako úředního jazyka. Tehdy se začali v okolí usazovat první němečtí přistěhovalci.

Počátkem 17.století patří ještě Velká Slatina k letovickému panství, jehož majitelem byl Karel Kašpar hrabě z Thurnů. Ten byl však velmi zadlužen a r. 1652 prodal rychtu a Slatinu s Březinkou, Korbellovou Lhotou a třemi lány v Bělé Bernardu Bartodějnému z Bartoděj. Nový pán však téhož roku prodal Velkou Slatinu (tak se totiž jmenovaly Slatina, Březinka a Korbellova Lhota) Jiřímu Štěpánovi hraběti z Vrba. Pak se dostaly osady Velké Slatiny pod panství jevíčského kláštera.

V roce 1790 se konal vydražovací rozprodej jevíčského klášterního majetku. Slatinu s Březinkou a Korbellovou Lhotou koupil Josef svobodný pán z Friedenthalu a pán na Borotíně. Touto koupí se jeho panství zvětšilo natolik, že správa z jednoho centra nebyla možná. Rozdělil proto dvory a vesnice tak, že k Borotínu připojil Velkou Roudku s dvorem. Ke dvoru v Bělé připojil Malou Roudku a Skočovou Lhotu. Ke dvoru ve Slatině Březinku a Korbellovu Lhotu a ke dvoru ve Stvolové Horákovu Lhotu, Rozhraní a Želivsko. Tento nový pán měl - jak je vidno - značné organizační schopnosti a kromě toho ještě i schopnosti kolonizační.

Následkem dvou morových "ran" v letech 1680 a 1729 a také velké (ba přímo katastrofální) neúrody v letech 1769 a 1772, kdy mnoho lidí zemřelo zůstalo v dědinách mnoho gruntů pustých a neobydlených (v té době nebylo kupříkladu nic zvláštního - najít mrtvého člověka někde na cestě). Proto bylo nutné, aby byly - ku zdárnému chodu panství - sjednány pracovní síly. Nový pán na Borotíně tedy velmi uvítal různé přistěhovalce. Rozděloval jim kousky půdy na okraji svých lánů, daroval jim dřevo na stavbu domků a poskytoval jim různé výhody, jen aby je u svých dvorů udržel. Pán z Friedenthalu dlouho v Borotíně nepobyl. Již v roce 1797 prodal celé panství Janu Františku Heinišovi z Heidenburku za 150.000 zlatých. O čtyři roky později nastoupil v držení borotínského panství jeho syn František rytíř z Heidenburku. Ve starých listinách z roku 1835 je František rytíř z Heidenburku uváděn i jako majitel slatinského dvora čp. 1. Ten setrval na panství do roku 1846. V tomto roce opět došlo ke změně majitele panství. Stal se jím Jiří svobodný pán Sina, po něm dědí panství syn Šimon Sina. V roce 1871 koupil panství Antonín Muller. Po něm zdědil panství jeho syn Teodor Muller.

V roce 1891 koupili statek ve Slatině Johann a Gustav Riedlové, kteří od něho odprodali některé odlehlé části půdy místním občanům. Později je všude uváděn jen Gustav Riedl, od něhož koupil dvůr ve Slatině Antonín Wimmer, správce hlinných dolů v Březině. Prodej byl uskutečněn v roce 1892.

Pro zajímavost uvádíme, kdo na kterém čísle ve Slatině v roce 1892 bydlel (uvádění pouze majitelé, děti neuváděny):

čp. 1	Wimmer Antonín a Marie	28	Schneweisz Jan a Františka
2	Roháč Antonín a Anna	29	Bieberlová Terezie
3	Koukal František	30	Vondra Josef a Marie
4	Kobelka František a Anna	31	Knodl Josef a Františka
5	Wolfl František a Terezie	32	Knodl Josef
6	Kobelka Jan a Bohumila	33	Tutsch Ondřej a Františka
7	Veith Ludvík a Marie	34	Jánik Josef a Mariana
8	Knodl František a Terezie	35	Hickl František
9	Kobelka Jan a Mariana	36	Richtr Alois a Mariana
10	Křivinka Jan a Marie	37	Schwalb Florian a Viktorie
11	Homma Josef a Johann	38	Meislová Beata
12	Hock Silvestr	39	Knodl Josef a Marie
13	Hickl František a Terezie	40	Viktorin Jan
14	Glaser František a Veronika	41	Vrána Josef a Mariana
15	???	42	Tutsch Anton a Terezie
16	Šimková Anna	43	Řehoř František a Terezie
17	Richtr Josef a Terezie	44	Knodl Ferdinand a Anna
18	Kubín František a Kateřina	45	Jachan František a Marie
19	Bieberle Vojtěch	46	Fibigerová Terezie
20	Tihon František a Filomena	47	Dvořáčková Mariana
21	Novotný Peregrin a Kateřina	48	Dvořák Karel a Terezie
22	Pelíšková Emílie	49	Veith Mořic a Kateřina
23	Bieberle Jan a Žofie	50	Mělka František a Anna
24	Homma Ferdinand	51	Macháček Antonín a František
25	Tutsch František a Kateřina	52	německá škola
26	Schich Sigmund a Kateřina	53	Knodl František
27	Knotig Peregrin		

(Jak je z výše uvedeného patrné ... velmi často používaným ženským jménem v té době bylo jméno TEREZIE, u mužů pak FRANTIŠEK.)

Ve Slatině tedy bylo 53 domů. Kolik obyvatel se hlásilo k německé národnosti se nedá přesně určit. Byla jich však určitě většina. Tímto se dostáváme ke slatinských národnostním problémům ... Po stránce národnostní můžeme s určitostí tvrdit, že do roku 1790 byla Slatina čistě českou vesnicí. Teprve pán z Friedentalu, který toho roku borotínské panství koupil, zahájil osídlování. Za sedm let přibýlo ve Slatině 31 přistěhovalců - především německé národnosti. Ovšem i po této "přistěhovalecké záplavě" zůstávala osada Slatina ve spojení s ryze českými osadami - Březinkou a Korbelovou Lhotou - i nadále českou většinou.

Slatina byla přiškolená a přifařena do ryze české obce Roubaniny. Bohoslužby zde byly konány latinsky a kázalo se česky. V roce 1859 si němečtí farníci ze Slatiny vymohli, aby bylo každou sedmou nedělí kázání v němčině (pohřbívání občanů německé národnosti ze Slatiny bylo vždy v německém jazyce a zpěváci /ačkoli to byli Češi/ zpívali v němčině).

Dokud existovalo nevolnictví, nevěnovali se občané tolik národnostním rozdílům. Poněkud ostřeji začaly rozkoly v 80. letech minulého století. Zejména na počátku 90. let začíná "Bunde der Deutschen Nordmahrens" a vídeňský "Schulverein" obracet svoji pozornost na zdejší kraj a především na Slatinu. Hledaly se prostředky, jak tuto obec poněmčít. Mimo pokusů o odloučení Slatiny od českých osad Březinky a K.Lhoty došlo i ke stavbě budovy na pozemku odkoupeném od Silvestra Hocka ze Slatiny čp. 12, o níž ani nebylo přesně známo, k jakému účelu bude sloužit. Byla údajně plánována na mlékárnu či sýrárnu, ale nic určitého se nevědělo. Jedno však

bylo jisté - tato stavba měla sloužit k urychlenému poněmčení Slatiny. Když pak konečně vešlo ve známost, že to má být německá "Volk-Schule", byl tehdejší majitel dvora - Theodor Muller - proti postavení německé školy. Nakonec však německé obyvatelstvo Slatiny za pomoci "Schulvereinu" prosadilo postavení školy. Tito němečtí obyvatelé vykonávali při stavbě potřebné nádenické práce zdarma. Stavba německé školy začala v roce 1886, dokončena a otevřena byla o rok později, tedy v roce 1887.

Za dva roky po postavení školy /v roce 1889/ se konečně podařilo odtrhnout Slatinu od českých osad Březinky a Korb.Lhoty. Vyřizováním obecních písemností byl pověřen učitel na německé škole, což znamenalo, že se začalo úřadovat německy. Mnozí se pokoušeli o změnu názvu Slatina na "Schlettau". Toho se podařilo dosáhnout až 26.12.1915. V zápisech ze schůzí obecního zastupitelstva bylo vždy psáno Schlettau a v úvozovkách "Slatina".

Od tohoto data (26.12.1915) až do 31.12.1920 bylo užíváno jen označení Schlettau, avšak v zápise z jednání je již místy český překlad.

Na protokolu z 19.1.1921 se opět objevuje v datu dvojjazyčně Schlettau a v úvozovkách Slatina. Text je částečně český.

Tento stav trval až do 7.11.1923, kdy byla poslední schůze před ustanovením vládního komisaře ve Slatině Josefa Bárty.

Na první schůzi, které předsedal, se objevil poprvé český zápis. Bylo to 20.3.1924. Tehdy byly se Slatinou opět sloučeny odtržené osady Březinka a Korbelova Lhota. Tehdy bylo poprvé použito nového razítka s textem: *Obecní úřad spojené obce - Slatina - Korbelova Lhota - Březinka* a s obrazem orného nářadí ve středu elipsy /které bylo na razítku zobrazeno/.

Na obranu proti "Deutsche Kultur Verbandu" byl ve Slatině založen odbor "Národní jednoty", který se všemožně staral o to, aby se ve Slatině česká menšina i nadále upevňovala. Do české školy byli získáni i žáci z Březinky a Korbelové Lhoty. Také se usilovalo o řádnou českou školu, v níž by bylo možno umístit stále větší počet žáků.

Vraťme se ale ještě na chvíli o pár let zpět - přesněji do roku 1918. V té době se začalo české obyvatelstvo ve Slatině domáhat význačnějšího postavení v zastupitelstvu, kde dosud vládli jen Němci. Na schůzi obecního zastupitelstva bylo prosazováno rozpuštění německého zastupitelstva. Němci se bránili. Nabízeli Čechům poměrné zastoupení dle sčítání z roku 1910. Napětí mezi občany se přiostrilo a v noci z 10. na 11.listopadu 1918 byly zabíleny vápnem všechny německé nápisy v obci.

V září 1919 byla zřízena česká menšinová škola. Ovšem někteří slatinští občané posílali svoje děti do školy v Roubanině.

O zřízení české školy ve Slatině se nejvíce zasloužili - paní Anna Kobylková (z č.4) a pan Jan Pravec (tehdy bydlel na č.25). Dne 15.6.1919 se ve Slatině konaly první volby. Češi obdrželi 49 hlasů (4 mandáty) a Němci 106 hlasů (8 mandátů). Češi tedy získali o jeden mandát více, než jim po převratě nabízeli Němci.

V následujících řádcích vám ve stručnosti přiblížíme mnohé události a zajímavosti ve Slatině (opět čerpáno ze zápisů p. Kopřivy, slatinského kronikáře)

1920

- první úřední sčítání lidu - ve Slatině tehdy bylo 53 domů a 310 obyvatel (107 udalo českou národnost)
- konaly se volby do Národního shromáždění - strana republikánská 24 hlasy, sociální demokraté 17 hlasů a lidovci 12 hlasů

- byla založena ČESKÁ OBECNÍ KNIHOVNA (ministerstvo školství věnovalo na nákup knih 300,- Kčs)
- byla podána žádost o připojení Březinky a Korbelové Lhoty ke Slatině
- utvoření nového zastupitelstva (Jan Pravec, Jan Kobylka, Anna Kobylková, Ladislav Blábolil /nájemce velkostatku/)

1921

- místní školní výbor zažádal o postavení české menšinové školy ve Slatině ... na státní náklady

1922

- na podzim se začalo se stavbou české školy (stavbu provedla firma ing. Smékal a Hrbata z Prostějova), základní kámen položen 23.10.1922, v kronice německé školy se o této události píše takto: "*Jak šťastný národ, který v těchto těžkých dobách přenáší tolik prostředků, aby pro 17 dětí malé vesničky postavilo palác*"

1923

- 19.8. se konalo slavnostní otevření nové školní budovy
- zrušen německý název obce "Schlettau"
- Slatina měla v tomto roce dva obchody s osadnickým zbožím (na č.43 a na č.19), výčep na Červené č. 7 byl zrušen pro stáří provozovatelky, obuvnické řemeslo provozoval Jan Pravec na č.56, který byl zároveň trafikantem

1924

- 1.1. byly ke Slatině připojeny osady Březinka a Korbelova Lhota
- v obci byl ustanoven vládní komisař až do provedení nových voleb, dosavadní obecní zastupitelstvo bylo rozpuštěno, byla sjednána dohoda mezi místní volební skupinou českou a německou
Pro zajímavost uvádíme jména těch, kteří byli do zastupitelstva zvoleni:
za české voliče: Čeněk Štrof, Josef Bárta, Josef Kobylka
za Korbelovu Lhotu: Josef Alexa, Josef Havránek, Josef Trčka
za Březinku: Teobald Kaderka
za spojené německé strany: František Knodl, Vincenc Schwalb, František Knotig, Silvestr Lang a Josef Jachan
Starostou byl zvolen Josef Bárta, náměstkem František Knodl, radními Josef Alexa a Vincenc Schwalb
- 17.11. byl založen (zásluhou Josefa Bárty) odbor Národní jednoty

1925

- navržena stavba silnice - Červená, Březinka, Horáková Lhota, Želivsko
- statek ve Slatině pronajat Josefu Štuplovi z Letovic
- od roku 1925 (do roku 1961) nebyla ve Slatině vedena kronika
- na podzim byly volby do Národního shromáždění - odevzdáno 238 hlasů /české strany obdržely 145 hlasů/

1926

- pro zajímavost: pro službu ponocného ve Slatině byl přijat Josef Knodl z č. 39 za roční plat 1.000,- Kčs, zároveň měl vykonávat funkci obecního posla s ročním platem 200,- Kčs.

1927

- Čeňku Bieberlovi bylo povoleno zřízení hostinské a výčepnické činnosti
- projekt stavby silnice z Červené přes Březinku a Horákovu Lhotu byl opět zadán firmě Ing. Smékala a Hrbaty z Prostějova
- pro zajímavost: chovatelé byli upozorněni, aby nepouštěli svoje husy do polí, kde působily velké škody na obilí a na krmné řepě, při dopadení stáda hus v poli byla majiteli uložena pokuta ve výši 10,- Kčs.

1928

- tajným hlasováním byl zvolen novým starostou ve Slatině Čeněk Štrof (starosta Bárta se vzdal funkce, neboť byl přeložen do Velké Roudky)

1929

- 27.10. se konaly volby do Národního shromáždění, české strany obdržely 142 hlasů a německé strany 94 hlasů
- na podzim byla ve Slatině zřízena mateřská škola, bylo do ní přihlášeno 19 dětí (učitelka: E.Glocová)
- v listopadu se začalo uvažovat o zřízení měšťanské školy ve Slatině, hlavními iniciátory byli mimo učitele Nováka také rolníci Josef Vystavěl a Julius Doležal
- v tomto roce se začíná rozšiřovat nezaměstnanost

1930

- provedeno sčítání lidu:

SLATINA	Češi ...	99	Němci ...	149
KORBELOVA LHOTA	Češi ...	127	Němci	7
BŘEZINKA	Češi ...	56	Němci	2 /čeledini/
C E L K E M	ČEŠI ...	282	NĚMCI ...	153
- stupňovala se krize a s ní spojená nezaměstnanost
- ve Slatině byly dva obchody se smíšeným zbožím (Josef Tihon na č.40 a Františka Viktorinová na č.43), oba hostince (v č.12 a 19 byly v provozu
- z řemeslníků pracovali ještě stolaři Silvestr Lang a Adolf Novotný, krejčí František Linhart v č.42 a obuvník Jan Pravec na č.56

1931

- 25.1. se rozhodlo o výstavbě silniční objížďky směrem na rozcestí ke K.Lhotě, k tomu bylo třeba vybudovat úsek ze Slatiny na rozcestí, doposud zde vedla stará vozová cesta, po níž denně projely desítky formanských vozů se šamot.hlínou z březinských dolů a proto byla ve špatném stavu, výstavba objížďky byla povolena, ovšem pro nedostatek finančních prostředků odložena
- těžká hospodářská krize se stupňovala, bylo velkým štěstím sehnat práci

1932

- těžká krize dolehla i na slatinské občany
- díky velké jinovatce byly velmi postiženy lesy z jižní a jihozápadní strany, byly obavy, zda se takto poničené dřevo prodá, ve Slatině na tuto pohromu nejvíce doplatil Josef Vystavěl, jehož les na Červené byl skoro úplně zničen

1933

- krize a s ní související nezaměstnanost trvala, dostavila se i krize zemědělská tím, že se rapidně snížily ceny zemědělských výrobků
- rolníci, kteří za své produkty málo utržili, byli nuceni přivydělat si, vítanou příležitostí k výdělku byl odvoz šamotové hlíny, která se těžila v dolech mezi Slatinou a Březinou a později přímo ve Chvalce u Slatiny, hlína byla vožena na nádraží nebo přímo do továrny na šamotové zboží do Velkých Opatovic

1934

- v tomto roce byl zaveden obilní monopol, tím pádem se ceny obilí zvýšily (pšenice 160-165 Kčs, žito 118-120 Kčs, ječmen 110-114 Kčs a oves 112-114 Kčs za "metrák")
- ceny dobytka byly sníženy, protože rolníci se obávali případného nedostatku píce
- byla provedena stavba silnice ze Slatiny do K.Lhoty, stavbou se však značně zmenšil rybníček uprostřed návsi, to mělo za následek, že byla malá zásoba vody pro případ požáru, proto byla zřízena nová vodní nádrž s dřevěnou výztuží na zahradě č. 1 /pro zajímavost: při výkupu části zahrady Frant.Wolfla ze Slatiny č.11, která byla potřebná pro vytvoření příslušné šíře vozovky nové silnice, požadoval p. Wolf 5Kčs za jeden čtvereční metr a za jeden strom 50Kčs/
- v tomto roce se uskutečnila neopakovatelná slavnost svěcení nové motorové stříkačky zakoupené slatinským hasičským sborem (do roku 1934 byla používána stříkačka na ruční čerpání)

1935

- 17.2. uspořádala Národní jednotka masopustní veselici poprvé v sále místního hostince Vincence Bieberleho
- nejdůležitější událostí v obci bylo zřízení státní měšťanské školy, a to od 1.9.1935
- 17.10 byl vysloven požadavek - zřídit ve Slatině poštovní úřad a četnickou stanici, požadavku však nebylo vyhověno z důvodu nedostatku vhodných prostor
- 19.5. se konaly volby do poslanecké sněmovny a senátu - české strany dosáhly 153 hlasů a německé 99 hlasů
- 8.12. se konaly obecní volby, jednotlivé strany obdržely následující počet hlasů:

Republikáni	63 hlasy	3 mandáty
Domovina domkařů	23 hlasy	1 mandát
Strana domkařů,dělníků ...	17 hlasů	0 mandátů
Strana lidová	57 hlasů	3 mandáty
Německá kandidátka	104 hlasů	5 mandátů
- V zastoupení nenastaly opět žádné změny. Starostou byl zvolen Jan Kobyłka (ze Slatiny č.9 - na Červené)
- rok 1935 byl významným rokem ještě z historické stránky - právě před 100 lety (t.j. v roce 1835) byl vypracován první indikační plán katastru obce Slatiny a zároveň i parcelní protokol v němž jsou již uvedeny čísla parcel souhlasící s čísly na katastrálních mapách z roku 1879. Za celých 100 let přibýlo ve Slatině jen 6 nových staveb, čísla 8, 53 a 20 byla přidělena na rozdělenou budovu panského lihovaru.

1936

- 7.7. se konala slavnost otevření české měšťanské školy, přes nepříznivé počasí se slavnosti zúčastnilo mnoho českých obyvatel z okolních vesnic, stávající budova však nestačila pro všechny

třídy, proto byla jedna třída prozatím umístěna v domě č. 6 a mateřská škola přeložena do domu č. 14

- na podzim r. 1936 byla podána žádost o stavbu nové školní budovy, avšak díky zosřující se mezinárodní situaci nebylo tomuto požadavku vyhověno a stavba povolena nebyla.

1937

- v dubnu propukla v obci tyfová epidemie, padly jí za obět dva životy (zemřel František Křivinka a jeho syn z Červené č. 10)
- v tomto roce byla provedena elektrizace K.Lhoty a Březinky, slatinští Němci se elektrizaci bránili, tak zůstala Slatina ještě 10 let bez elektrického osvětlení
- 11.7. začala stavba domku Národní jednoty, který měl sloužit jako jedna učebna měšťanské školy, stavba byla provedena za materiální pomoci občanů ze sousedních obcí (občané z Chlumu, Bezděčí a Smržova dodali dřevo, Běla poskytla říční písek a o ostatní materiál se postarali občané ze Slatiny). Domek stál celkem 24.000 Kčs. Slavnostní předání bylo již 28.10.1937
- v tomto roce byla ještě jedna slavnost - zdejší němečtí občané oslavovali padesátileté trvání německé školy ve Slatině.

1938

- Češi si stále více uvědomovali vážnost situace a velikost nebezpečí hrozícího z nacistického Německa
- ve Slatině byla tajně založena nacistická organizace NSDAP ("Nationale Socialistische Deutsche Arbeits Partei") - údajně byla NSDAP založena již v roce 1937
- 21.5. byla ve Slatině ustavena "Národní garda", která měla za úkol dbát o pořádek a klid a hlídkovat v nočních hodinách, hlídky byly vyzbrojeny loveckými puškami, tuto službu vykonávaly až do října 1938
- 24.11. byla obec Slatina (spolu s Březinkou) definitivně obsazena německým vojskem, obsazením Slatiny skončilo starostování Jana Kobylky, byl sesazen a prozatímním komisařem byl jmenován Oskar Schwalb, 4.12.1938 byl starostou zvolen Josef Jachan ze Slatiny č.3
- *pro zajímavost:* 22.1. v noci byla nádherná polární záře, tento vzácný přírodní úkaz trval přes 3 hodiny

1939

- lednové a únorové mrazy dosáhly až -32 stupňů Celsia
- hned 1.den obsazení republiky se začalo s jízdou po pravé straně vozovky (to, co se za 20 let trvání republiky neprosadilo, udělali Němci za několik hodin)
- opět se konaly volby - starosta byl volen jen německými občany Slatin, neboť Češi volební právo neměli. Starostou se stal Rudolf Knodl z č.39
- Češi ve Slatině byly značně znepokojeni zřízením Protektorátu, tím se totiž rozrostla moc Německa a rozplynula se i ta poslední naděje na zvrát. Nyní si byli rovni jak v Sudetech, tak v Protektorátě

1940

- branci odvedení v roce 1939 (také mladší ročníky záložníků) byli povoláni k nástupu vojenské služby
- ostraha hranic kolem Slatin byla svěřena místním občanům a ti ji vykonávali velmi svědomitě
- v prosinci napadlo nebyvalé množství sněhu a byly silné /téměř třicetistupňové/ mrazy

1941

- o válečném dění byli Češi ve Slatině informováni (vždy spolehlivě) buď od A.Štrofa z K.Lhoty nebo J.Doležala z Březinky, kteří měli přijímače na el.proud, mnozí zavítali i do hostince Cecílie Křivinkové v Březince, aby se dozvěděli něco nového o válečném dění, hostinec ilegálně navštěvovali i občané z K.Lhoty. Nakonec byla p.Křivinkové koncese odebrána.
- v r.1941 bylo nařizeno zatemňování oken, během roku byly uspořádány sbírky ve prospěch německého červeného kříže

1942

- byly zavedeny lístky na potraviny (platily vždy jeden měsíc)
- ve Slatině byl založen spolek německých žen "Frauenschaft"
- v r.1942 byla ze svého majetku a z obce Slatiny vykázána rodina rolníka Vystavěla z č.6. Stalo se tak na popud místních občanů německé národnosti, kteří mu nemohli zapomenout jeho úsilí o zřízení měšťanské školy
- někteří obyvatelé Slatiny byli nasazeni na práci do Německa

1943

- ve Slatině byl vybudován protiletectký kryt (ve vysoké mezi)
- bylo nařizeno dokonalé zatemnění všech oken, toto bylo kontrolováno a nedostatky byly potrestány pokutou
- Němci, v úmyslu zastírat i nadále obyvatelstvu pravdu, nařídili odstranění krátkých vln z radiopřijímačů, aby tak znemožnili poslouchání radia, rozhlasové zprávy vysílané na středních a dlouhých vlnách Němci zase silně rušili

1944

- válka začala ukazovat svoji pravou tvář i ve Slatině, fronty byly tak blízko, že za tichých nocí byly z dálky slyšet tlumené výbuchy
- mnozí slatinští občané české národnosti se dali do služeb Němců (někteří se oženili s dívkou něm.národnosti, přihlásili se k Němcům a sloužili v německé armádě)

1945

- 28.4. duní děla, 29.4. hřmí děla celý den, 30.4. je slyšet hřmění děl a hukot letadel, 1.5. hřmí děla i v noci a je slyšet výbuch pum, 2.5. hřmí děla ve směru od Prostějova a Brna, 3.5. různé části něm.armády překotně ustupují po silnici od Vel.Opatovic přes Červenou a odtud přes rozcestí dvěma proudy přes Roubaninu a k Letovicím. Také přes Slatinu projely oddíly ustupujícího něm.vojska.
- kolem Slatiny přes Roubaninu ustupovala motorizovaná dělostřelecká divize "Brandenburg", její vojáci zanechali na poli na Červené hromady dělostřeleckých nástrojů, v příkopech kolem silnice bylo přímo "nastláno" bednami s ručními granáty, náboji do samopalů atd.
- 10.5.1945 přijela do Slatiny auty od Vel.Opatovic další větší skupina sovětských vojáků
- po šestileté německé okupaci a porobě byl ustanoven Národní výbor obce Slatina a Březinka, Národní výbor okamžitě převzal českou správu v obci do svých rukou.

Národní výbor Slatina a Březinka v roce 1945:

předseda: Josef Vystavěl, Slatina č.6
místopředseda: Julius Doležal, Březinka č.3
členové: Alois Kaderka, Březinka č.9
František Richtr, Březinka č.4
Stanislav Híkl, Slatina č.31
Vincenc Vrána, Slatina č.41
Stanislav Richtr, Slatina č.5
Richard Kozelek, Slatina č.14

- světová válka definitivně skončila - 12 slatinských občanů položilo svoje životy za Hitlerovo velikášství a jeho touhu po ovládnutí světa
- 19.5. prozatimní předseda NV rozšířil počet členů o J.Petra z Březinky, J.Petra ze Slatiny, J.Pravce ze Slatiny, J.Kobylku ze Slatiny, A.Novotného ze Slatiny, E.Kobylku ze Slatiny a místopředsedou byl zvolen Alois Kaderka
- ve Slatině zůstal jediný obchod na č.8 patřící Marii Novotné
- na opuštěnou usedlost č.1 ve Slatině (majitelé byli v táboře) byl komisařem jmenován Stanislav Richtr.
- jednalo se o přemístění měšťanské školy z Roubaniny do Slatiny
- k reorganizaci NV došlo 19.7.1945, novým předsedou se stal Stanislav Richtr
- 10.11. bylo na schůzi rozhodnuto, že občané něm.národnosti se nesmějí bez dovolení vzdálit z obce, za povolení byl určen poplatek 5 Kčs

1946

- ze Slatiny bylo odsunuto 107 občanů německé národnosti, každá osoba si mohla vzít jen zavazadlo o váze 40 kg, někteří občané něm.národnosti ze Slatiny odsunuti nebyli, šlo hlavně o smíšená manželství
- došlo k osídlení konfiskovaných něm.usedlostí ve Slatině, v obci byla ustanovena komise, která měla řídit osídlování usedlostí a přidělování opuštěných polí.
- 1.3.1946 byly osídlencům slavnostě předány "DEKRETY o vlastnictví půdy" (předání provedl sám ministr zemědělství)
- opět došlo ke změně předsedy MNV - Stanislav Richtr se vzdal funkce, jeho nástupcem se stal Jan Kobylka ze Slatiny č.9

1947

- rok začal krutou zimou, trvala od prosince 1946 do března 1947, za tuto dobu byly 62 dny s celodenním mrazem, který dosahoval za silného větru až -26 C, v květnu pak dosahovala teplota 33 C, strašné sucho měnilo kraj ve step, listí stromů se nevzpamatovalo ani v noci a viselo "schlíple" dolů napršelo jen 17. a 20. července při nočních bouřích
- v lednu byla znova provedena volba předsedy MNV, zvolen byl opět Jan Kobylka z č.9, ten však volbu nepřijal, v březnu byl zvolen novým předsedou MNV ředitel místní měšťanské školy Jan Šubert.

1948

- únorové vítězství dělnické třídy zavdalo příčinu k rozsáhlým výměnám názorů mezi občany různého politického zaměření
- v březnu byl ve Slatině ustaven AKČNÍ VÝBOR NF
- 2.3. došlo k reorganizaci MNV, předsedou zůstal Jan Šubert
- místní organizace Svazu československé mládeže byl přidělen pozemek za zbořeným domem čp.45 na zřízení hřiště
- školní rada v dohodě se slatinským MNV ustanovila správcem školy ve Slatině učitele Josefa Liznu

1949

- došlo k odloučení osady Korbelova Lhota od obce Slatina a její připojení k Brťovu (bylo to žádost K.Lhoty)
- v důsledku odloučení K.Lhoty byla koncem května založena místní organizace KSČ, do jejíhož čela byl zvolen p. Alois Kaderka
- koncem roku byl místní obchod se smíšeným zbožím Marie Novotné zapojen do prodejní sítě JEDNOTY

1950

- počátkem roku prováděla zemědělská a vyživovací komise rozpis výroby a dodávky zem. produktů, 14.1. byly tyto rozpisy na veřejné schůzi v hostinci J.Hladila podepsány všemi zemědělci
- 1.3. se konalo v celé republice sčítání obyvatel, domů, bytů, dobytka, pozemků, strojů atd. Ve Slatině toto sčítání prováděl Josef Lizna celých 5 dnů (*Výsledek sčítání není v kronice uveden*)
- MNV Slatina se stal 1.2.1950 matričním úřadem pro Slatinu, Březinu, Roubaninu a Bezděčí, matrikářem se stal Josef Lizna
- v květnu proběhla v obci akce "Květen - měsíc mládeže", ta měla za úkol umožnit mládeži, aby týden vedla MNV a různé jiné složky
- v červnu byla provedena telefonizace obce, telefonní ústředna byla umístěna v síni místního obchodu "Jednoty" v domě č.8
- v červenci se ve Slatině konalo okrskové hasičské cvičení za hojné účasti okolních sborů
- v tomto roce byla znovu vysvěcena zdejší kaplička na návsi, kaple byla zasvěcena památce Nanebevzetí panny Marie, tento svátek se vždy slavil 15.srpna, později byl zrušen
- v r.1950 se začíná u některých zemědělců projevovat snaha - zbavovat se polí (vysoké dodávky atd.)
- od 1.1. byla obec zapojena na stát.rozpočet, lesy převzal stát (rovněž lesy soukromé)
- v tomto roce opět ožily staré zvyky masopustních mášek (čistý výtěžek obchůzky byl věnován na potřeby farního kostela v Roubanině)

1951

- od ledna začal Slatinou projíždět velký autobus ČSAD na lince Moravská Třebová - Letovice
- v tomto roce začíná aktivněji pracovat místní skupina Svazu čsl. mládeže, byl založen sokolský kroužek a v jarních měsících bylo upraveno volejbalové hřiště, mládež se také hojně věnovala kulturnímu dění, zvláště ochotnickému divadlu
- *pro zajímavost: předepsané dodávky státu byly následující:*
hovězí 270q, vepřové 110q, mléko 106.000 l, vejce 56.000 ks

1952

- jedním z prvních počínů MNV v tomto roce byl zákaz odchodu mladých lidí ze zemědělských podniků do průmyslu
- z místních organizací pracoval aktivněji jen Svaz požární ochrany, jeho velitelem byl Vladislav Marek a předsedou Alois Kaderka
- vládním nařízením bylo omezeno vydávání potravinových lístků (majitelé, kteří měli nad 1/2 ha byli prohlášeni za samoživitele)

1953

- změna na postu předsedy MNV - Jan Šubert se vzdal funkce pro svůj špatný zdravotní stav, zvolen byl Alois Kaderka z č.36

- velkým překvapením pro všechny byla měnová reforma, od 1.6.1953 byla prováděna výměna peněz. Peníze uložené v záložně do 15.5. r. 1953 byly vyměněny v poměru 5 starých Kčs za 1 Kčs novou do výše 5.000 Kčs. Hotovosti nad tuto částku byly vyměněny v poměru 50 Kčs starých za 1 Kčs novou
- v tomto roce došlo ke zrušení potravinových lístků
- prodejna Jednoty byla přemístěna z č.8 na č.12 (bývalé kanceláře MNV)
- byla zřízena autobusová linka ČSAD z Březin přes Slatinu a Velké Opatovice do Jevíčka (jezdila 3x denně)
- od 1.9. byla pro nedostatek žáků zrušena střední škola a ve Slatině zůstala jen jednotřídní národní škola, nejdříve chodily děti do Bletky do V.Opatovic, ale pro špatné spojení začaly od 1.11. dojíždět do Křenova
- 19.12. se Alois Kaderka vzdal funkce předsedy SPO ve Slatině a novým předsedou byl zvolen Alois Stejskal. Místní organizace SPO pracovala velmi horlivě a na závodech v Březině obsadila 1. místo
- v tomto roce se konala první oslava Mezinárodního dne žen
- v r.1953 řádila ve Slatině "mozková chřipka", které padly za oběť 3 dětské životy (Vlasta Kaderková /dvouletá ze Březinky/, Marie Smékalová /půlroční z Březinky/ a Anna Doležalová /dvouletá ze Slatiny/)
- v sousední Březině bylo založeno JZD

1954

- konaly se volby do místních, okresních a krajských národních výborů
- první schůze nově zvolených členů MNV se konala 28.5., na této schůzi byl předsedou MNV zvolen Vladislav Marek
- v tomto roce přidělil ONV místní Osvětové besedě promítací přístroj, promítalo se jednou za čtrnáct dní v místnosti bývalé školy
- místní požární jednotka byla opět velmi aktivní, slatinští požárníci se zúčastnili všech možných závodů a probjovali se do okresního kola, kde obsadili 5.místo
- v domku č.58 byla zřízena kancelář MNV a obřadní síň, zároveň tam byla umístěna knihovna, která již čítala na 600 svazků
- v tomto roce byl ustaven i výbor žen, předsedkyní se stala Marie Večeřová, po jejím odstěhování pak Vlasta Frenzlová, pak následovala Ludmila Hladilová a po ní pak Alžběta Kopřivová
- na č.52 byla zrušena obecná škola a byla sem přestěhována prodejna "Jednoty"

1955

- byla uspořádána oslava 10.výročí osvobození za přítomnosti poslance ONV
- zvýšila se zem.výroba, ovšem ceny za dodané zem.produkty byly stále nízké
- v r. 1955 bylo ve Slatině 21 motocyklů a 2 auta (Leoš Lang a Vlastimil Kaderka)
- na podzim bylo posaveno vedení místního rozhlasu, avšak nebylo možné používat ho (pro poruchu ústředny)

1956

- v tomto roce proběhlo několik schůzí, kde se jednalo o možnostech založení Jednotného zemědělského družstva (na těchto schůzích byla účast velmi slabá)
- 28.4. byla zapojena rozhlasová ústředna

1957

- 6.9. byla svolána schůze, kde se mělo projednávat založení JZD ve Slatině, na této schůzi podepsali přihlášky - kromě dvou - všichni zemědělci ze Slatiny
- Dne 9.9.1957 bylo ve Slatině založeno Jednotné zemědělské družstvo. Předsedou družstva byl zvolen Jan Kobylka z č.4, místopředsedou Josef Vystavěl a členy představenstva Alois Stejskal, Hubert Žižka, Jan Kobylka ml., Eduard Kobylka a Alžběta Kopřivová (JZD začalo s 41 členy)
- SČM vybudoval (brigádnicky) objížďku pro autobus kolem kapličky
- na "Horkách" byl otevřen pískový lom

1958

- 28.2. se objevil ve Slatině první televizní přijímač, který si koupil Zdeněk Dražil, zároveň se v obci objevilo první auto "Spartak", majitelem byl Leoš Lang
- JZD se zavázalo, že postaví družstevní byty pro mladé manžele (nesplněním tohoto slibu se vystavili riziku, že jeho prosperita bude vážně ohrožena)

1959

- pro malou návštěvnost se zrušilo se promítání filmů
- v obci vzrostl počet televizorů
- 1.4. byla Slatina a Březinka přidělena k nově zřízenému poštovnímu úřadu v Roubaníně
- ministerstvo zemědělství umožnilo každý rok v zimních měsících dvěma členům JZD strávit rekreačně týden v Praze

1960

- v tomto roce byl zrušen okres Moravská Třebová a vytvořen nový se sídlem ve Svitavách
- 12.6. se konaly volby do Národního shromáždění a do národních výborů, ve Slatině se stal předsedou MNV Josef Lizna
- ve Slatině byl zrušen matriční obvod a přeložen do Křenova (1.8.1960)
- v obci bylo již 9 televizorů
- nastala změna poštovního úřadu - Slatina s Březinkou byla přidělena k Březině

1961

- v 2.polovině roku byla provedena stavba silnice z Červené do Březinky
- pro zajímavost: počet televizorů se zvýšil z 9 na 13, ten třináctý televizor vyhrál na losy (vydávané za předodaná vejce) družstevník Jaroslav Petr

1962

- došlo ke změně členů představenstva JZD, předsedou byl zvolen Radouš Doležal
- koncem února se přehnala Evropou vlna chřipky, na chřipku

zemřel také roubanský římsko-katolický farář Josef Bečica, který byl v širokém okolí znám jako odborník zejména na kožní nemoci

- 6.12.1962 byla ve Slatině založena Místní skupina Československého červeného kříže, předsedkyní byla zvolena Růžena Tihonová

1963

- v tomto roce byla ve Slatině zrušena zdejší jednotřídní základní devítiletá škola
- 24.6. byla předána do užívání silnice z Červené do Březinky
- počet televizorů stoupl již na 26

1964

- 14.6. se konaly volby. Na ustavujícím zasedání byl zvolen předsedou MNV Josef Smékal z Březinky 10, tajemníkem Alois Stejskal, členové rady: A.Tihon, V.Marek a J.Doležal
- prodejna Jednoty byla přemístěna do budovy bývalé školy v č.54
- v prosinci byla dokončena výstavba nového závodu na těžbu žáruvzdorných jíhlů v Březince
- ve Slatině se "objevil" první plynový sporák

1965

- na členské schůzi JZD byl družstevníkům představen p.Kalabis, který se stal předsedou JZD ve Slatině
- v tomto roce byla na místě zbořeného domku č.21 postavena autobusová čekárna s pěkným parčíkem kolem
- bylo zavedeno výbojkové osvětlení obce
- v tomto roce uplynulo 20 let od založení SPO ve Slatině s českým členstvem, SPO byl založen 22.7.1945 na výroční schůzi hasičské župy jevíčské (SDH byl založen v roce 1902)

1966

- byla provedena velká oprava kapličky na návsi (byla poškozena nárazem nákladního auta šamotových závodů v Březině), náklady na opravu byly hrazeny z výtěžku obchůzky masopustních maškar, které tradičně obcházely v naší obci a blízkém okolí
- byl zrušen hostinec na č.19 (u Hladilů) a přemístěn na č.54 (budova bývalé školy) - vedoucí pohostinství byla Klotilda Tihonová

1967

- dle záznamů (a podle meteorologů) byl rok 1967 z hlediska počasí tak dobrý jako před 150 lety
- *pro zajímavost:* Předseda JZD upozornil členy, že budou-li nemocní a uznáni práce neschopnými, nesmějí být zastiženi v hostinci při požívání alkoholických nápojů nebo při práci na vlastní záhumence, pod ztrátou nemocenské dávky. Tohoto způsobu marodění bylo totiž hodně používáno.

1968

- 18.ledna vyhořela hájenka
- do celkem poklidného života obyvatel najednou sjela jako blesk zpráva, že naši republiku obsazují vojska "našich přátel" (20. - 21.8.), z radiopřijímačů zněly zprávy o střelbě v Praze i jinde, o obsazování rozhlasu apod. Okupační vojska Slatinou neprojížděla, byly jen vidět zvýšené přelety letadel a helikopter

1969

- 1.5. se přehnala krajem silná bouře spojená s průtrží mračen, spousta vody se valila po polích, cestách a zaplavovala vše, co jim stálo v cestě. Ve Slatině jen na silnici přesahovala hladina tekoucí vody 50cm výšky, vše bylo zaplaveno
- úroveň a vybavenost domácností se zvýšila ve Slatině o 6 televizorů, 4 auta a 4 plynové sporáky. V Březince o 3 televizory, 2 auta a jeden plynový sporák, také byl zvýšen počet hygienických zařízení v domácnostech - buď zřízením koupelen nebo zakoupením koupacích van.

1970

- dne 2.3. vyhořela dřevěná drůbežárna (postavená v r.1958), požár zapříčinily děti, které si tam hrály a zanechaly tam hořící svíci
- v tomto roce byl proveden celostátní soupis obyvatel, domů, bytů a jejich vybavení. Ve Slatině-Březince bylo 194 obyvatel ... z toho 89 mužů a 105 žen (česká národnost 182, německá 12)

1971

- v tomto roce se opět konaly volby - předsedou byl zvolen Josef Smékal, tajemníkem Jaroslav Petr
- MNV uzavřelo závazek: vybudovat spádový vodovod pro Slatinu a Březinku

1972

- byla uskutečněna oprava rozhlasu, resp. byl postaven úplně znovu
- na výroční schůzi JZD byl opět zvolen Josef Kalabis předsedou JZD, družstvo mělo 55 členů (z toho 14 pracujících důchodců ... 13 žen a 1 muž)
- pro zajímavost: 16.4.1972 o 11.10 hodině byl ve Slatině pocíten otřes země, projevil se pocitem zhoupnutí podlahy, což trvalo jen několik vteřin

1973

- stále více se usilovalo o výstavbu nového vodovodu
- v tomto roce bylo založeno družstvo mladých požárníků při místním SPO, první členové byli: Milan Kaderka, Miroslav Kleger, Jiří Kobylka, Pavel Lang, Leoš Lang, Josef Lang, Rudolf Leinweber, Zdeněk Stejskal, Ladislav Vašíček, Herbert Wilder, Ladislav Wilder, z dívek to byly: Zdeňka Čapková, Jana Langová, Růžena Leinweberová a Hana Petrová. Na soutěži "Plamen 1973" se v kategorii žáků od 8 do 12 let umístili na 1.místě.

1974

- na schůzi 7.11. se začalo předběžně jednat o převzetí JZD Slatiny do ČSSS (Státní statek M.Třebová), 31.12.1974 pak končí po 18 letech existence samostatného JZD ve Slatině
- ve Slatině zůstávají neobydleny čtyři domy (5, 13, 44 ve Slatině a čp. 9 na Červené)

1975

- v prvních měsících roku byla provedena likvidace družstva a jeho pracovní začlenění do ČSSS - farma Křenov
- 17.8. byl pořádán společně ČSČK a SPO Slatina na nově zřízeném

- výletišti první výlet (hrála hudba "Astra" z Jevíčka /za 1950Kčs/, čistý výtěžek 13.625Kčs věnován na úhradu výdajů za výletišťe)
- v tomto roce již byl v každé domácnosti radiopřijímač, televizor a plynový sporák byl téměř v každé domácnosti

1976

- v tomto roce bylo nevalné počasí jako v roce 1947
- konaly se volby poslanců do MNV, dne 19.11. byla ustavující schůze nově zvoleného MNV, předsedou byl zvolen opět Josef Smékal
- 10.3. byla v době od 24 hodin do 2 hodin po půlnoci viděna nad západním obzorem kometa vejčitého tvaru červeně-oranžové barvy
- 8.5. byl u nás /v pozdních hodinách/ opět pocíten slabý otřes země

Od roku 1976 není v obci Slatina vedena kronika. Proto uvádíme pro zajímavost alespoň nejdůležitější změny ve vedení obce:

V roce 1982 stanul v čele Místního národního výboru ve Slatině (po dlouholetém předsedování p. Josefa Smékala z Březinky) Pavel Honzák (*1943) a místopředsedou byl Jaroslav Petr st. Tito setrvali ve svých funkcích až do roku 1990 (resp. 1989). Díky politickému dění v listopadu roku 1989 došlo v celé naší republice k určitým změnám. Místní národní výbory byly nahrazeny OBECNÍMI ÚŘADY, v jejichž čele již nestál předseda, ale starosta a místopředsedu nahradil místostarosta. V naší obci byl na post nejvyšší, tedy na místo starosty, zvolen p. Josef Tihon (*1957), místostarostou se stal Jaroslav Petr ml. Pan Tihon vykonával funkci starosty po dvě volební období, tedy do roku 1998. Po volbách v osmadesátém roce nastala na nejvyšším postu Obecního úřadu ve Slatině změna. Starostou byl zvolen Ing. Jiří Gregor (*1954) a místostarostou Jaroslav Petr ml. Tolik tedy alespoň ve stručnosti k událostem, které se týkaly "vedení obce".

Šťastný je,
kdo je ochoten rozdávat svůj čas,
i když žádný nemá.
Šťastný je,
kdo čeká tak dlouho,
aby si mohl přivonět k fialce,
až odletí motýl, který na ní odpočívá.
Šťastný je,
kdo i v šedivých mlhavých dnech věří,
že se zas vrátí sluneční svit.

/A.L.Balling/

OBEC SLATINA D N E S

(údaje zpracované do 12.12.1999)

Počet obyvatel: 110 (trvale přihlášených)

Věkové složení obyvatelstva:

0 - 10 populace	11 muži	6 ženy	5
10 - 20	16	9	7
20 - 30	15	9	6
30 - 40	12	5	7
40 - 50	15	10	5
50 - 60	15	6	9
60 - 70	16	7	9
70 - 80	6	4	2
80 - 90	1	0	1
90 - 200	3	0	3
CELKEM	110	56	54

Průměrný věk: 41 let (40,7383)

MUŽI ... nejstarší:

Hubert Žižka (1919)
Radouš Doležal (1925)
Jaroslav Janíček (1926)
Herbert Lang (1928)
Alfred Tíhon (1930)

nejmladší:

Jakub Korec (1999)
Lukáš Vykydal (1997)
Ondřej Richtř (1993)
Michal Vykydal (1993)
Jan Gregor (1994)

ŽENY ... nejstarší:

Marie Mullerová (1905)
Markéta Švancarová (1907)
Josefa Dworschakova (1908)
Anna Doležalová (1916)
Lýdie Žižková (1922)

nejmladší:

Martina Stejskalová (1999)
Michaela Langová (1998)
Iveta Richtřová (1995)
Kateřina Langová (1994)
Zuzana Gregorová (1990)

NAROZENINY

(stručný přehled, přesné datum záměrně neuvádíme)

LEDEN (13 lidí)

Zdeňka Čapková, Věra Kaderková, Albín Bureš, Lucie Stejskalová, Pavlína Kaderková, Martin Knodl, Petr Stejskal, Radek Richtr, Josef Jachan st., Pavel Honzák ml., Zdeňka Stejskalová, Petr Kašpar, Ladislav Kleger

ÚNOR (13 lidí)

Jiří Dospiva, Jan Bárek, Rudolf Leinweber, Zdenka Nádvorníková, Josef Jachan ml., Michaela Langová, Pavla Burešová, Herbert Lang, Lýdie Žižková, Petr Honzák, Jiří Kobylka, Vlasta Bárková, Kateřina Langová

BŘEZEN (8 lidí)

Marie Kobylková, Jaroslav Janíček, Jaroslav Vykydal, Zuzana Petrová, Marta Kaderková, Luboš Richtr, Josef Richtr

DUBEN (11 lidí)

David Korec, Marcela Dospivová, Jitka Kašparová, Michal Petr, David Kaderka, Jiří Gregor st., Marie Mullerová, Jakub Korec, Irena Klegerová, Lenka Vykydalová, Josef Janíček

KVĚTEN (7 lidí)

Karel Havlíček, Jaroslav Petr ml., Lenka Klegerová, Etela Krivinková, Roman Stejskal, Martina Stejskalová, Alfred Tihon

ČERVEN (14 lidí)

Miroslava Sýkorová, Stanislava Bárková, Bořivoj Kozelek, Marie Klegerová, Jan Gregor, Růžena Tihonová, Michal Vykydal, František Knodl st., Herbert Wilder, Věra Richtrová, Ladislav Vašíček, Václav Kaderka, Leonhard Lang, Jana Stejskalová ml.

ČERVENEC (4 lidé)

Kateřina Kaderková, Josef Lang, Miloslava Korcová, Anna Doležalová

SRPEN (9 lidí)

Pavel Honzák st., Radouš Doležal, Zdeňka Tihonová, Milan Jachan, Markéta Švancarová, Josef Tihon, Jan Havlíček, Bohumil Kaderka, Blanka Langová

ZÁŘÍ (10 lidí)

Stanislav Sýkora, Věra Petrová, Veronika Tihonová, Michal Tihon, Rostislav Kaderka, Marie Gregorová, Marie Fitzová, Libuše Wilderová, Helena Knodlová, Ludmila Langová

ŘÍJEN (8 lidí)

Magdaléna Kaderková, Marie Honzáková, Iveta Richtrová, Marta Jachanová, Hubert Žižka, Ondřej Richtr, František Knodl ml., Jaroslav Petr st.

LISTOPAD (5 lidí)

Lukáš Vykydal, Anděla Doležalová, Jarmila Petrová, Jana Stejskalová st., Eliška Janíčková

PROSINEC (8 lidí)

Jaroslav Korec, Josefa Dworschaková, Ludmila Richtrová, Jiří Gregor ml., Ondřej Kleger, Zuzana Gregorová, Marie Langová, Petra Kaderková

A jak jsme na tom s příjmeními
a se jmény křestními?

Kaderka/Kaderková	11x	t.j. 10%
Lang/Langová	8x	t.j. 7,2%
Richtr/Richtrová	7x	t.j. 6,3%
Stejskal/Stejskalová	7x	t.j. 6,3%

Počáteční písmeno:

K.....	30x
L...., S....	9x
J...., R....	7x
D...., H...., P...., T....	6x
B...., G...., V....	5x
W...., Ž....	2x
Č...., F...., M...., N...., Š....	1x

KŘESTNÍ JMÉNA - M U Ž S K Á

6x	JOSEF
5x	JAROSLAV
4x	JIŘÍ
3x	Jan, Michal, Petr
2x	David, František, Herbert, Ladislav, Milan, Pavel, Ondřej
1x	Albín, Alfred, Bohumil, Bořivoj, Hubert, Jakub, Karel, Leonhard, Luboš, Lukáš, Martin, Radek, Radouš, Roman, Rostislav, Rudolf, Stanislav, Václav

KŘESTNÍ JMÉNA - Ž E N S K Á

7x	MARIE
4x	ZDEŇKA (popř. ZDENKA)
3x	VĚRA
2x	Jana, Kateřina, Lenka, Ludmila, Marta, Zuzana
1x	Anděla, Anna, Blanka, Eliška, Etela, Helena, Irena, Iveta, Jar- mila, Josefa, Jitka, Libuše, Lucie, Lýdie, Magdaléna, Marcela, Markéta, Martina, Michaela, Miloslava, Miroslava, Pavla, Pavlína, Petra, Růžena, Stanislava, Veronika, Vlasta

ALBÍN

jméno latinského původu (z lat. *albus*), znamená "bělavý"

ALFRED

jméno anglického původu (ze staroangl. *Aelfraed*), znamená "moudrý rádce (s pomocí elfů, nadpřirozených sil)"

ANDĚLA

variantou je Andělína, jméno řeckého původu, ženská podoba k Anděl, t.j. "posel boží (nebeský)"

ANNA

jméno hebrejského původu (z hebr. *channah*), znamená "milostná, milostiplná", popř. přeneseně "líbezná, milá"

BLANKA

španělské jméno germánského původu (něm. *blank*, špan. *blanca*), znamená "bílá, běloskvoucí". Variantou je Bianka, obdobný význam má též Albína, českou obdobou je Běla.

BOHUMIL

jméno slovanského původu, znamená "milý bohu, bohumilý", jde vlastně o překlad původem řeckého jména Teofil.

BOŘIVOJ

jméno slovanského původu, lze je vyložit jako "bojující vojín (voj), bojovník", bořiti znamenalo "bojovati, přemáhati".

DAVID

biblické jméno patrně hebrejského původu a nejasného významu, nejčastěji se spojuje s hebr. *dód* a vykládá se jako "miláček", někdy se v Davidu vidí původem přezdívka a spojuje se s ugaritským (vyhynulá semitská řeč) *davidu*, tj. "náčelník".

ELIŠKA

česká varianta původem hebrejského jména Alžběta, znamená "bůh je má přísaha".

ETHELA

jméno anglického původu, původně zkrácenina jmen začínajících na Ethel- (staroangl. *ethele*), např. Etheldred, zn. "vznešená, urozená".

FRANTIŠEK

jméno italského původu, pochází od (sv.) Františka z Assisi (rozeného Giovanni Bernardone), kterého otec nazýval v dětství pro jeho znalosti francouzštiny "Francesko", tj. "Francouzek", základem je germánské *frank(o)*, tj. "svobodný muž, chlap".

HELENA

jméno řeckého původu (snad z řeckého *heléné*), znamená "světlo, pochodeň".

HERBERT

staroněmecké jméno (ze stněm. *heriberaht*), znamená "skvělé, slavné vojsko", popř. i "skvělý válečník".

HUBERT

staré německé jméno (z něm. *Hug(u)beraht*), znamená "duchaplný, jasného ducha".

IRENA

jméno řeckého úvodu (z řec. *eiréné*), ženská podoba k Irenej, znamená "mírumilovná", za českou obdobu jména se považuje Lubomíra.

IVETA

starší pravopisnou variantou je Yveta, francouzské jméno německého původu, původně zdvojnáslená jména Ivona, ženské podoby k Ivo, tj. "tisový luk", popř. "válečník ozbrojený tisovým lukem".

JAKUB

jméno se obvykle odvozuje z hebrejštiny (z *Jahaqóbbh*) a nejčastěji se vykládá jako "ten, kdo se drží za patu", přeneseně "druhorozený".

JAN

jeho německou přejatou variantou je JOHAN, jméno hebrejského původu (z hebr. *Jochánán*), znamená "bůh je milostivý", popř. "bohem daný, milostivý dar boží".

JANA

z němčiny přejatou variantou je Johana, jejíž staročeskou podobou je Johanka, jméno hebrejského původu, ženská podoba k Jan, tj. "bůh je milostivý", popř. "bohem daný, milostivý dar boží".

JAROSLAV

staré slovanské jméno, původně znamenalo "slavný silou, bujností" (*jarý* = silný, bujný), dnes se vykládá jako "slavící jaro".

JARMILA

české jméno nověji přitvořené ke jm. Jaromíra, lze je vyložit jako "milující bujnost, prudkost, sílu, jaro", popř. "slavná silou, prudkostí", přeneseně "slavící jaro".

JIŘÍ

jméno řeckého původu (z řec. *geórgos*), znamená "zemědělec, rolník".

JITKA

české jméno hebrejského původu (z hebr. *Jehúdíth*), znamená "židovka, žena z Judeje". Vzniklo patrně z tvaru Jutta, což je německá zkrácenina jména Judita.

JOSEF

biblické jméno hebrejského původu (z hebr. *Jóseph*), vykládá se jako "on (bůh) přidá, rozhojní, přidávající", popř. "ať přidá".

JOSEFA

jméno hebrejského původu, ženská podoba k Josef, tj. "on (bůh) přidá, rozhojní".

KAREL

jméno německého původu (ze staroněm. *kar(a)l*), znamená "(svobodný) muž, chlap". Pod vlivem vlády Karla Velikého se z jmen Karel, a to prostřednictvím latinizované podoby Carolus, stalo v některých jazycích označení panovnické funkce, např. česky "král", polsky "król", srbsky "krajl" a maďarsky "király".

KATEŘINA

jméno řeckého původu (z řec. *Katharos*), vykládá se jako "čistá, cudná, mravná" (základ slova byl snad egyptský a znamená "koruna").

LADISLAV

jméno slovanského původu, patrně varianta jména Vladislav, vykládá se jako "slavná vláda, slavný vládou" nebo také "slavný ladností, ladný".

LENKA

Lenka, Lena - původem zkráceniny, domácké podoby jmen zakončených na -len/k/a, nejčastěji Helena (Helenka), t.j. "pochodeň", dále Magdaléna (Magdalénka), t.j. "pocházející z Magdaly" (aramejská magdala = věž). Dnes se užívají jako samostatná jména.

LEONARD

jméno německého původu (ze stněm. *lewe + hart*), znamená "silný, tvrdý (jako) lev".

LIBUŠE

staročeské jméno, souvisí s příd.jménem *libý*, jeho základem je slovanské *ljub* (milovat, milý), znamená tedy "milovaná, líbezná, milá".

LUBOŠ

původem domácká podoba jména Lubomír (popř. Luboslav), tj. "mírumilovný".

LUCIE

jméno latinského původu, ženská podoba k Lucius, Lucián, tj. "světlý, zářící" (od lat. *lux* = světlo).

LUDMILA

starší a latinský tvar (zachovávající stav před hláskovou změnou u-i) jména Lidmila, tj. staré slovanské jméno, které znamená "lidu milá".

LUKÁŠ

jméno latinského původu, vlastně zkrácenina lat.jména Lucanus, znamená "Lukánec, pocházející z Lukánie" (Lucania byla krajina v jižní Itálii).

LÝDIE

jméno řeckého původu (z řec. *Lydia*), znamená "pocházející z Lýdie" (oblast v Malé Asii).

MAGDALÉNA

jméno hebrejského původu, znamená "magdalská (Marie) pocházející z Magdaly" (magdala bylo městečko na břehu Genezaretského jezera, původní aramejské magdala znamená "věž").

MARCELA

jméno latinského původu, ženská podoba k Marcel, tj. "malý bojovník".

MARIE

její odvozeninou (osamostatnělou domáckou podobou) je Maruše, staročeskou podobou Máří, biblické jméno nejasného významu. Jeho základní hebrejské podobě Miriam (hebr. *Miryám*) se často přisuzuje původ egyptský (z egyptského-koptského *merit amm*) a vykládá se jako "milovaná bohem", jindy jako "hořká, moře hořkosti". Z jeho aramejské podoby Marjam se někdy odvozuje "kapka moře". V některých výkladech se objevuje i význam "odkazovatelka" a "krásná".

MARKÉTA

jméno rozšířené prostřednictvím latiny (z lat. *margarita*), jeho základ je orientální (patrně iránský), znamená "perla".

MARTA

jméno aramejského původu (z aram. *Már(a)thá*), znamená "paní (domu), hospodyně", přeneseně "pečlivá".

MARTIN

jméno latinského původu (z lat. *Martinus*, což je přídavné jméno k MARS - římský bůh války), znamená "Martův, martovský, zasvěcený bohu Martovi", přeneseně "bojovný".

MARTINA

jméno latinského původu, ženská podoba k Martin, tj. "Martův, zasvěcený bohu Martovi" (Mars=bůh války), přeneseně "bojovný".

MICHAELA

jméno hebrejského původu, ženská podoba k Micha(e)l, tj. "kdo (je) jako bůh, podobný bohu".

MICHAL

biblické jméno hebrejského původu (z hebrej. *Micha-él*), znamená "kdo (je) jako bůh, podobný bohu".

MILAN

slovanské jméno utvořené od přídavného jména *milý*, považované někdy za obdobu latinského jména *Amand(us)*, *Amant(us)*, *Gracián*, aj. Znamená "milý, milovaný, přívětivý".

MILOSLAVA

slovanské jméno, ženská podoba k Miloslav, vykládá se jako "slavná milostí, slavicí milost, milá, klidná".

MIROSLAVA

jméno slovanského původu, ženská podoba k Miroslav, tj. "slavný mírem, slavicí mír, mírumilovný".

ONDŘEJ

jméno řeckého původu (z řec. *Andreas*), znamená "mužný, statný, odvážný".

PAVEL

jméno latinského původu (z lat. *Paulus*), znamená "malý", přeneseně "skromný, nepatrný".

PAVLA, PAVLÍNA

jména latinského původu, ženské podoby k Pavel, Pavlín (původně přídatné jméno znamenající "Pavlův"), tj. "malý", přeneseně "skromný, nepatrný".

PETR

jméno řeckého původu (z řec. *petros*, což je překladem aramejského *képhá*), znamená "skála", popř. "skalák, skálopevný".

PETRA

jméno řeckého původu, ženská podoba k Petr, tj. "skála, skálopevný".

RADEK, RADOUŠ

původem buď jméno utvořené přímo ze slovanského základu *rad-*, nebo osamostatnělá podoba slovanských jmen začínajících na *Rad-* (Radoslav, Radomír), popř. končících na *-rad* (Ctirad, Zdirad aj.), lze ji vyložit jako "radující se".

ROMAN

jméno latinského původu (z lat. *romanus*), znamená "římský, Říman".

ROSTISLAV

jméno slovanského původu, znamená "ten, kdo roste (dává růst, rozmnožuje) slávu". Považuje se za obdobu latinského jména *Krescencius*.

RUDOLF

jméno staroněmeckého původu (ze stněm. *Hruodolf*), znamená "slavný vlk".

RUŽENA

české jméno, utvořené jako ozdoba cizích jmen pocházejících z latinského základu *rosa*, tj. "růže, růžová".

STANISLAV

jméno slovanského původu, vykládá se jako "ustav (upevni) slávu", popř. "staniž se slavným", nebo též "získávající slávu vytrvalostí, pevností". Někdy se první část jména spojuje se staroslověnským "stan", tj. "pevnost, tvrdost", přeneseně i "tábor" a vykládá se jako "sláva tábora, slavný (tvrdý) bojovník".

VÁCLAV

české jméno slovanského původu, znamená "více slavný". Jeho významovou obdobou je *Boleslav*.

VERONIKA

jméno patrně řeckého původu (řec. *Phereniké*), znamená "nositelka (přinášející) vítězství". Někdy se jméno vykládá i z řecko-lat. *veridiconica*, tj. "pravý obraz".

VĚRA

jméno slovanského původu (možná původně zkrácenina jmen typu Věroslava), znamená "víra".

VLASTA

staré české jméno slovanského původu (známá z pověstí o dívčí válce), patrně ženský protějšek zaniklého mužského jména Vlast, znamená "vlast", původně "majetek, moc, vládu".

ZDEŇKA, ZDENKA

české jméno, podoba k Zdeněk a Zdenek, což je původem domácí podoba jména Zdeslav, tj. "zde slavný", popř. "vytvořil (učinil) slávu". Na základě formální podoby se Zdeňka dříve považovala za obdobu latinského jména Sidonie.

ZUZANA

jméno hebrejského původu (z hebr. *šóšanna*), znamená "lilie". (Ze stejného základu je i název rostliny sasanka).

R A D A P R O R O K 2 0 0 0

Úsměv nestojí nic a přináší mnoho,
obohacuje toho, kdo přijímá,
aniž by ochuzoval toho, který dává.
Trvá jen chvíli, ale vzpomínka na něj je někdy
věčná.

Nikdo není tak bohatý, aby se bez něj obešel
a nikdo není tak chudý, aby ho nemohl darovat.

Úsměv přináší štěstí do domu,
ve starostech je oporou,
je citlivým znakem přátelství.

V únavě přináší odpočinek,
ve znechucení a ve smutku je potěchou
a pro každou bolest je přirozeným lékem.

Je dobré, že si ho není možno koupit,
ani půjčit, ani ukrást,

protože má hodnotu chvíle, kdy se dává ...

A kdybys někoho potkal a on neměl pro tebe úsměv,

i když na něj čekáš,

buď velkodušný a oblaž ho svým úsměvem Ty,

protože nikdo tak nepotřebuje úsměv,

jako ten,

kdo ho nemá pro druhé.